

dermed staar i Forbindelse. Det er vel rigtigt, hvad et gammelt Ord siger, at Forbryderen altid plejer at kredse om Gerningsstedet, og saaledes tror jeg ogsaa, det er gaaet her. Thi trods det, at det ærede Medlem udtalte....

Formanden: Jeg antager ikke, det ærede Medlem siger vedkommende for at være en Forbryder.

Vejstrup: Jeg maa sige, at jeg antog ikke, at nogen vilde forstaa, at jeg gjorde noget saadant.

Jeg vil da sige, at naar jeg bad om Ordet, er det paa Foranledning af Udtalelser fra det ærede Medlem, idet han sagde, at der ikke var Tale om, at man var bange for, at der skulde betales noget, men det var det, at der var Folk, som ikke havde det strengt nødtigt, der skulde modtage Dyrtidshjælp. Man var ikke bange for, at der skulde betales noget, men man var ængstelig for, hvem det var, der skulde modtage det. Det er netop det, der er foregaaet, at det ærede Medlem har været med til at lave Dyrtidsforanstaltninger af statslige Hensyn, som er af den Beskaffenhed, at de, der skulde modtage Hjælpen, modtager noget, som er nedsat i Pris ved Hjælp af Bidrag fra Statens Side. Det, vi ønsker, er netop ikke andet end dette at lave kommunale Dyrtidsforanstaltninger i fuld Konsekvens med Statens. Det forekommer mig inkonsekvent, at man laver Statsforanstaltninger, som er af den Beskaffenhed, at de kommer alle til gode, men at man, naar man laver Dyrtidsforanstaltninger fra Kommunernes Side, gør det saaledes, at de kun kommer de ubemidlede til gode, og endvidere, at den Fordeling, som foregaaer i Henhold til disse Foranstaltninger, sker paa 2 Maader i Stedet for, at man skulde gøre det paa samme Maade, som man gør det for de statslige Foranstaltningers Vedkommende, at de kommer alle Mennesker til gode. Det er det, vi har noget imod. Det er jo rent teoretiske Betragtninger, det ærede Medlem gør gældende, for der sker jo ikke dette, at de bemidlede modtager mere end nogen andre. De modtager det til samme Pris som de andre, men de kommer til at betale ikke alene deres egne Varer, men ogsaa til at deltage i Betalingen af andre Medlemmers Varer. Og Forholdet var det, da vi sidst havde Spørgsmaalet til Forhandling, at det først og fremmest var de finansielle Hensyn, det ærede Medlem lagde overordentlig stærk Vægt paa.

Jørgen Berthelsen: Jeg forstod den højtærede Ministers Udtalelse næsten som en Forespørgsel til mig, om jeg, hvis Ministeren kunde være fornøjet med kun at faa en Forlængelse paa et Aar, kunde gaa med dertil. Dertil vil jeg sige, at det forandrer ikke Forholdet for mit Vedkommende. Jeg er i den Henseende fuldstændig enig med den ærede Minister, saaledes som han tidligere har stillet sig, da han udtrykkelig sagde, efter at Ændringsforslagene var ham forelagte, at han ikke kunde modtage nogen af disse Ændringer. Desuden vilde den højtærede Minister grumme let kunne have faaet Anledning til at indsende Ændringsforslag til Udvalget, det staar jo altid en Minister frit for at fremsende Ændringsforslag til selve Udvalget, saa hvis den højtærede Minister havde haft den Opfattelse, at Arbejdet skulde fremmes, og mente, at det ikke kunde fremmes paa den Maade, det var foreslaaet, kunde den højtærede Minister jo have foreslaaet noget andet.

Jeg kan godt forstaa, at den ærede Minister siger, at vi ser saa forskelligt paa disse Sager, Ministeren og jeg. Det tror jeg ogsaa, vi gør. Men jeg vil i alt Fald gerne have Lov til at sige, og jeg mener mig berettiget til at sige det i Henhold til min Stilling og min praktiske Erfaring, at paa det Omraade tør jeg nok sætte min Erfaring ved Siden af den højtærede Ministers. For øvrigt har Ministeren ved tidligere Lejligheder, hvor vi har set ens paa en Sag, selv anerkendt det.

Kragh: Den højtærede Minister har ikke i Udvalget udtalt, at han gerne tog imod et Aars Forlængelse, den højtærede Minister har udtalt, at hvis han ikke kunde faa mere, tog han mod et Aars Forlængelse, idet han samtidig hævdede, at indenfor den Tidsfrist kunde Kommissionen ikke løse Opgaverne.

Den højtærede Minister gav nu en interessant Definition af, hvad man skulde forstaa ved permanente Kommissioner og ved Kommissioner, der ikke var permanente, og den højtærede Ministers Definition var vistnok meget rigtig. Anlægger man imidlertid den paa den Kommission, som den højtærede Minister ønskede, vil man finde, at det var en permanent Kommission, han ønskede, thi den skulde uden nogen som helst Tidsbegrænsning beskæftige sig med alle Opgaver, de være nok saa omfattende, som i det hele taget kan bringes i Berøring med Boligsørgsmaalet, baade af praktisk og mere teoretisk Art.